

Εορτή του Αποστόλου Ανδρέα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σήμερα, Κυριακή, 30η Νοεμβρίου/13ην Δεκεμβρίου 2020, εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή της μνήμης του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου στην εν τη Δυτική Ιερουσαλήμ Ιερά Μονή του Τιμίου Σταυρού, όπου διατηρείται η παράδοση ότι φυτεύτηκε το τρισύνθετο ξύλο εκ πεύκου, κέδρου και κυπαρίσσου, επί του οποίου προσηλώθη και εσταυρώθη για τη σωτηρία μας ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

Στην ιστορική αυτή Μονή, στην οποία λειτουργούσε η Ανωτάτη Θεολογική Σχολή από το 1845 έως το 1909 και στον Ναό της οποίας διατηρούνται τοιχογραφίες Βυζαντινής και Γεωργιανής τέχνης προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας κατά την εορτή η Α.Θ.Μ. ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψάλλοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα και μετεχόντων ελαχίστων πιστών.

Στο Κοινωνικόν της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, λέγοντας:

«Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καί ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καί ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ. καί ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταί λαλοῦντος, καί ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ....

ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καί ἀκολουθησάντων αὐτῷ». (Ἰωάν. 1: 35-37, 40).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ δύναμις τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνηματικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Μονῆς, δηλονότι τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ κήρυκος τῆς πίστεως καί ὑπηρέτου τοῦ θείου Λόγου Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου τοῦ καί «Πρωτοκλήτου» ἐπικληθέντος.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σίμωνος Πέτρου ἐχρημάτισαν μαθηταί τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος (Ἰωάν. 1, 35-37, 40). Ὄταν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής εἶδε

τόν Ἰησοῦν μετά τό βάπτισμα Αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καί εἶχε πλησίον του δύο μαθητάς του, τόν Ἀνδρέαν καί τόν Ἰωάννην [τόν Εὐαγγελιστήν] δεικνύει πρὸς αὐτούς τόν Κύριον λέγων: «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. 1,36) καί οὗτοι ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. «Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρά Ἰωάννου καί ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὕρσκει οὗτος πρῶτος τόν ἀδελφόν τόν ἴδιον Σίμωνα καί λέγει αὐτῷ· εὕρηκαμεν τόν Μεσσίαν· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός», (Ἰωάν. 1, 41-42).

Τό ὡς ἄνω γεγονὸς εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τήν μετά τήν σύλληψιν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὀριστικὴν κλήσιν τοῦ Πέτρου καί τοῦ Ἀνδρέου ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅταν εὔρεν αὐτούς παρά τήν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, «βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τήν θάλασσαν· ἦσαν γάρ ἀλιεῖς· καί λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δέ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ», (Ματθ. 4, 18-20).

Σχολιάζων τό αὐθόρμητον καί τήν προθυμίαν τοῦ Ἀνδρέου καί τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πέτρου, ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Σκόπει δέ αὐτῶν καί τήν πίστιν καί τήν ὑπακοήν· καί γάρ ἐν μέσοις τοῖς ἔργοις ὄντες, ἀκούσαντος αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] κελεύοντος, οὐκ ἀνεβάλλοντο, οὐχ ὑπερέθεντο, οὐκ εἶπον: Ὑποστρέψαντες οἴκαδε, διαλεχθῶμεν τοῖς προσήκουσιν, ἀλλὰ πάντα ἀφέντες εἶποντο».

Βεβαίως τήν πίστιν ταύτην εἰς τόν «Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ», δηλονότι τόν Χριστόν ἐνέσπειρεν εἰς τήν καρδίαν τοῦ θεηγόρου Ἀνδρέου ὁ μέγας τῆς ἐρήμου κῆρυξ τῆς μετανοίας καί διδάσκαλος Αὐτοῦ, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: «ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεταμορφωμένος, ὅτε τό ἀπαύγασμα τό ἐνυπόστατον τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος ἔνδοξε τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τήν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος· ὅθεν καί κῆρυξ καί Ἀπόστολος, χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ὅν ἰκέτευε σῶσαι καί φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἐξ ἄλλου τήν ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Προδρόμου, γενομένην μεταμόρφωσιν τῶν αὐταδέλφων Ἀποστόλων, κατὰ τήν συνάντησίν των μετά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἐκφράζει ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καί τῷ κηρύγματι αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγων: «Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος ... ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καί μένοντος εἰς τόν αἰῶνα· διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καί πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καί τό ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τό δέ ρῆμα Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστι τό ρῆμα τό εὐαγγελισθέν εἰς ὑμᾶς». (Α΄ Πέτρ. 1, 22-25).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «τό ρῆμα Κυρίου τό εὐαγγελισθέν εἰς ἡμᾶς» ὑπό τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καί Πέτρου τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ζῶν λόγος τοῦ Θεοῦ, δηλονότι ἡ ἄφθαρτος ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν ἀγαπώντων τόν Χριστόν, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖ τό μέχρι σήμερον σωζόμενον ἄφθαρτον λείψανον καί δὴ ἡ ἱερά κάρα [τιμία κεφαλή] τοῦ ἁγίου ἡμῶν ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Οὗτος ἡμῶν ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ, ὁ τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος γενόμενος, ἐσφράγισε τό εἰς πολλές χώρας καί πόλεις τῆς Οἰκουμένης κηρυχθέν Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ αἵματος, μιμούμενος τά πάθη Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ] μέχρι θανάτου, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει τοῦτο ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ:

«Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καί αὐτόπτην τοῦ Λόγου καί ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, τῷ γάρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τοῦ κόσμου τά πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καί τοῦ πάθους, κοινωνός ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκί ὑπομείναντος, ἐκουσίως τόν θάνατον. Διά τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου».

Ὅντως μετά ἱεροῦ πόθου ἐορτάζομεν σήμερον τήν μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τοῦ ὁποίου τό ἄφραστον κάλλος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ προῖδών ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐκάλεσεν αὐτόν εἰς τό ἀποστολικόν ἀξίωμα, φανερώσας αὐτῷ ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ ἐν τῷ Μωσαϊκῷ Νόμῳ καί τοῖς Προφήταις κηρυχθείς Μεσσίας, τοὔτέστιν Σωτήρ τοῦ κόσμου, ὁ ἐκ Παρθένου Μαρίας γεννηθείς ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ καί ὑπό τῶν μάγων προσκυνηθείς.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, καλούμεθα ὑπό τοῦ πανευφήμου ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου σήμερον κατὰ τήν θείαν εὐχαριστιακὴν καί ἀναίμακτον λατρείαν, ἵνα προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Αὐτῷ καί κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς· ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός νομῆς Αὐτοῦ καί πρόβατα [νοητά] χειρός Αὐτοῦ», (Ψαλμ. 94, 6-7). Ἔτι δέ δεηθῶμεν «τοῦ Κυρίου κατευθύναι ἡμῶν τὰς καρδίας εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί εἰς τήν ὑπομονήν τοῦ Χριστοῦ», (Β' Θεσ. 3,5). Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα, ἀπηλλαγμένα τῆς λοιμώδους νόσου! Ἀμήν.

Μετά την θεία Λειτουργία ο καλῶς επιμελούμενος της συντηρήσεως της Μονῆς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος παρέθεσε κέρασμα σε όλους, το μεσημέρι δε τράπεζα στην Πατριαρχική Συνοδεία και τον κ. Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευάγγελον Βλιώραν.